

KOMISIJAS ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 1368/2011

(2011. gada 21. decembris),

ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 1121/2009, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā paredzēto noteikumu piemērošanai atbalsta shēmām lauksaimniekiem, un Regulu (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiesā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar viņa nozarē paredzēto atbalsta shēmu

EIROPAS KOMISIJA,

attiecīgi ir jāgroza platībatkarīgo atbalsta shēmu definīcijas un jāparedz atbilstoša pieteikšanās kārtība.

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulu (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiesā atbalsta shēmām lauksaimniekiem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003⁽¹⁾, un jo īpaši tās 142. panta c), l) un n) punktu,

tā kā:

- (1) Pamatojoties uz gūto pieredzi un jo īpaši uz uzlabojumiem, kas veikti valstu pārvaldes sistēmu izmantotajās atbalsta sistēmās, īstenojot Komisijas Regulu (EK) Nr. 1121/2009⁽²⁾ un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1122/2009⁽³⁾, ir lietderīgi uzlabot un vienkāršot šīs divas regulas attiecībā uz tiešo maksājumu administrēšanu un ar to saistīto kontroli.
- (2) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otro daļu dalībvalstis var izmantot liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas datorizētājā datubāzē pieejamo informāciju, lai iesniegtu atbalsta pieteikumu par liellopiem. Ja dalībvalstis ir izmantojušas šo iespēju, precizējumus ir lietderīgi veikt saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1121/2009 61. pantu piemērojamā turēšanas perioda sākumā. Turklāt vienkāršošanas labad dalībvalstīm ir jādod iespēja aizstāt minētās regulas 62. pantā paredzēto pieteikuma iesniegšanu ar dalības deklarācijas iesniegšanu. Tāpēc attiecīgi ir jāgroza Regula (EK) Nr. 1121/2009.
- (3) Attiecīgi dažas Regulā (EK) Nr. 1122/2009 dotās definīcijas jāatjaunina. Turklāt atsevišķais maksājums par mīkstajiem augļiem, kas paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 129. pantā, tiks ieviests no 2012. gada. Tātad

- (4) Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktu dalībvalstīm ir jānosaka vienotā pieteikuma iesniegšanas galīgais datums. Pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas lauksaimnieki var grozīt savu pieteikumu Regulas (EK) Nr. 1122/2009 14. panta 2. punktā noteiktajā termiņā. Administratīvās pārbaudes un pārbaudes uz vietas ir atkarīgas no dalībvalstu galīgā pieteikuma saņemšanas. Dalībvalstīm, kas pieteikumu iesniegšanas galīgo datumu izlemj noteikt agrāk nekā galīgajā datumā, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1122/2009 11. panta 2. punktā, būtu jādod arī iespēja agrāk uzsākt un pabeigt pārbaudes. Tādēļ šīm dalībvalstīm būtu jāatļauj noteikt agrāku galīgo datumu vienotā pieteikuma grozījumiem nekā galīgais datums, kas noteikts 14. panta 2. punktā. Tomēr šis datums nedrīkstētu būt agrāks kā 15 dienas pēc galīgā datuma, ko dalībvalstis ir noteikušas vienotā pieteikuma iesniegšanai, lai lauksaimniekiem būtu pietiekami daudz laika ziņot par iespējamām izmaiņām.
- (5) No produkcijas nošķirta platībatkarīgā atbalsta ieviešanas dēļ pārbaudes uz vietas daudzos gadījumos aprobežojas ar attiecīgās platības lieluma un atbilstības verifikāciju. Šīs pārbaudes lielā mērā tiek veiktas, izmantojot attālo uzrādi. Līdztekus dalībvalstis regulāri atjaunina lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas. Metodoloģija, kas izmantota šādai atjaunināšanai, var līdzināties tam, kā tiek veiktas pārbaudes uz vietas, izmantojot attālo uzrādi. Tātad vienkāršošanas labad un nolūkā samazināt administratīvos izdevumus ir lietderīgi atļaut dalībvalstīm, kas sistemātiski atjaunina lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas, izmantot tādējādi iegūtos rezultātus, lai daļēji aizstātu tradicionālās pārbaudes uz vietas. Lai izvairītos papildus radīt jebkādu nepareizi veiktu maksājumu risku, ir jādefinē kritēriji, kas jāizpilda to dalībvalstu apsaimniekošanas un kontroles sistēmām, kas šo iespēju izvēlas. Šiem kritērijiem jo īpaši būtu jāattiecas uz atjaunināšanas intervāliem un aptverumu, informāciju par izmantotajām ortofotogrāfijām, lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas nepieciešamo kvalitāti un maksimālo ikgadējo kļūdu biežumu.

⁽¹⁾ OV L 30, 31.1.2009., 16. lpp.⁽²⁾ OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.⁽³⁾ OV L 316, 2.12.2009., 65. lpp.⁽⁶⁾ Prasība, lai liellopi fermās atbilstu Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulai (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un

reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī atceļ Padomes Regulu (EK) Nr. 820/97 ⁽¹⁾, tiek kontrolēta ar pārbaudēm, kas tiek veiktas uz vietas un saskaņā ar savstarpējo atbilstību. Pašlaik obligāti jāpārbauda dzīvnieki, par kuriem tiešo maksājumu atbilstības kontroles kontekstā nav pieprasīts atbalsts. Šī papildus kontrole tiek veikta tikai tajās dalībvalstīs, kas izvēlējušās saglabāt jebkādas saistītos tiešos maksājumus par liellopiem. Tomēr, lai visās dalībvalstīs pastāvētu vienāds kontroles slogs un lauksaimniekiem un valsts iestādēm būtu vienkāršāk veikt pārbaudes uz vietas, ir lietderīgi atcelt pārbaudes dzīvniekiem, par kuriem tiešo maksājumu atbilstības kontroles kontekstā nav pieprasīts atbalsts, ja vien dalībvalstis neizmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrā daļā paredzēto iespēju.

(7) Ja dzīvnieks turēšanas periodā tiek pārvietots uz citu vietu, lauksaimniekam saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 1. punktu ir jāinformē kompetentās iestādes. Lai nepieļautu maksājuma nesamērīgu samazināšanu, noteikumus, kas attiecas uz dzīvniekiem, kuri atzīti par atbilstīgiem maksājuma saņemšanai, vajadzētu paredzēt attiecībā uz gadījumiem, kad nav iesniegts paziņojums par dzīvnieku pārvietošanu, bet attiecīgos dzīvniekus iespējams nekavējoties identificēt, veicot pārbaudi uz vietas attiecīgā lauksaimnieka saimniecībā.

(8) Noteikumiem par dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu vajadzētu jo īpaši nodrošināt dzīvnieku izsekojamību. Ja ir pazaudētas abas liellopa krotālijas un jebkura no aitas vai kazas krotālijām, tad attiecībā uz šo dzīvnieku ir zaudētas tiesības uz maksājumiem, kā arī tas noved pie maksājumu samazinājuma saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 65. un 66. pantu. Tomēr dažos gadījumos dzīvniekus iespējams identificēt, izmantojot citus līdzekļus, un tādējādi tiek nodrošināta attiecīgo dzīvnieku izsekojamība.

(9) Ja pazaudēta viena no abām maksājuma saņemšanai deklarēta liellopa krotālijām un šo liellopu var nepārprotami un individuāli identificēt, izmantojot citus liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas līdzekļus, tad šis dzīvnieks saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1122/2009 63. panta 4. punkta a) apakšpunktu joprojām ir iekļauts apstiprināto dzīvnieku skaitā un tādējādi par to ir tiesības saņemt maksājumu. Turklāt liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēma parasti ir vispāratzīta. Tādējādi arī tad, ja ir pazaudētas abas viena liellopa krotālijas, bet tā identitāte var tikt nešaubīgi konstatēta, šo dzīvnieku vajadzētu iekļaut apstiprināto dzīvnieku skaitā un tādējādi par to būtu tiesības saņemt maksājumu. Tomēr šeit izklāstītajam vajadzētu attiekties tikai uz gadījumiem, kad lauksaimnieks ir veicis pasākumus stāvokļa labošanai, pirms paziņots par pārbaudi uz vietas, un, lai izvairītos no jebkāda nepareizi veiktu maksājumu riska, šo noteikumu vajadzētu piemērot tikai vienam dzīvniekam.

(10) Saskaņā ar Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitū un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK ⁽²⁾, ir ieviesta jauna, uzlabota aitū un kazu identifikācijas sistēma, un tādējādi ir lietderīgi ieviest līdzīgus noteikumus attiecībā uz aitām un kazām, kas deklarētas maksājuma saņemšanai.

(11) Dalībvalstīm, kas izmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, vajadzētu dot atļauju noteikt, ka liellopu identifikācijas un reģistrācijas datorizētajā datubāzē iesniegtie ziņojumi aizstāj attiecīgā lauksaimnieka ziņojumu, ja turēšanas perioda laikā tiek pārvietots kāds dzīvnieks. Šo iespēju vajadzētu padarīt pieejamu visām dalībvalstīm.

(12) Turklāt daži Regulas (EK) Nr. 1122/2009 noteikumi ir novecojuši un būtu jāsvītro.

(13) Tāpēc attiecīgi jāgroza Regula (EK) Nr. 1122/2009.

(14) Lauksaimniecības tirgu kopīgās organizācijas pārvaldības komiteja un Tiešo maksājumu pārvaldības komiteja nav sniegušas atzinumu to priekšsēdētāja noteiktajā termiņā,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (EK) Nr. 1121/2009 groza šādi:

1) ar šādu daļu papildina 61. pantu:

“Tomēr, ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, tai jānosaka datums, kad sākas šā panta pirmajā daļā minētais periods.”;

2) šādu 3. punktu pievieno 62. pantam:

“3. Ja dalībvalsts izmanto Regulas (EK) Nr. 1122/2009 16. panta 3. punkta otrajā daļā paredzēto iespēju, pieteikums par zīdītājgovi var būt dalības deklarācija, kas arī atbilst šā panta 1. punkta pirmās daļas a) un b) apakšpunktā izklāstītajām prasībām. Dalībvalsts var izlemt, ka dalības deklarācija, kas iesniegta par doto gadu, ir spēkā vienu vai vairākus nākamos gadus, ja dalības deklarācijā sniegtā informācija joprojām ir precīza.”

2. pants

Regulu (EK) Nr. 1122/2009 groza šādi:

1) šādi groza 2. pantu:

a) panta 12. punktu aizstāj ar šādu:

⁽¹⁾ OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.

“12. “Platībatkarīgā atbalsta shēmas” ir vienotā maksājuma shēma, platībatkarīgie maksājumi saskaņā ar konkrētu atbalstu un visas atbalsta shēmas, kas noteiktas Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV un V sadaļā, izņemot shēmas, kas noteiktas minētās IV sadaļas 7., 10. un 11. iedaļā, izņemot minētās regulas 126. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par cukuru, izņemot minētās regulas 127. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem un izņemot minētās regulas 129. pantā noteikto atsevišķo maksājumu par mīkstajiem augļiem.”;

b) panta 21. punktu aizstāj ar šādu:

“21. “Turēšanas periods” ir laika posms, kurā dzīvniekam, par ko pieprasīts atbalsts, jāatrodas saimniecībā, kā paredzēts Komisijas Regulas (EK) Nr. 1121/2009 35. panta 3. punkta un 61. panta noteikumos (*)

(*) OV L 316, 2.12.2009., 27. lpp.”;

2) šādi groza 13. pantu:

a) panta 2., 3. un 4. punktu svīturo;

b) panta 6. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“6. Ja piesakās pārejas posma maksājumiem par augļiem un dārzeņiem, kas paredzēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 8. iedaļā, tad vienotajā pieteikumā iekļauj Regulas (EK) Nr. 1121/2009 32. pantā paredzētā pārstrādes līguma vai piegādes saistību dokumenta kopiju.”;

c) panta 8. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“8. Platības izmantojumus, kas minēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 6. panta 2. punktā, vai tos, kas uzskaitīti minētās regulas VI pielikumā, vai arī platības izmantojumus, kas deklarēti Regulas (EK) Nr. 73/2009 68. pantā paredzētajam īpašajam atbalstam, ja minētās platības nav jādeklarē saskaņā ar šo pantu, deklarē atsevišķā pozīcijā vienotā pieteikuma veidlapā.”;

3) regulas 14. panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

“Atkāpjoties no pirmās daļas, dalībvalstis var noteikt agrāku galīgo datumu grozījumu paziņošanai. Tomēr šim datumam jābūt ne agrākam kā 15 kalendārās dienas pēc vienotā pieteikuma iesniegšanas galīgā datuma, kas noteikts saskaņā ar 11. panta 2. punktu.”;

4) II daļas II sadaļas IV nodaļas virsrakstu aizstāj ar šādu virsrakstu:

“Atbalsts cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, atsevišķais maksājums par cukuru, atsevišķais maksājums par augļiem un dārzeņiem, un atsevišķais maksājums par mīkstajiem augļiem”;

5) šādi groza 17. pantu:

a) virsrakstu aizstāj ar šādu:

“Prasības, kas attiecas uz atbalsta pieteikumiem, lai saņemtu atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, atsevišķo maksājumu par cukuru, atsevišķo maksājumu par augļiem un dārzeņiem un atsevišķo maksājumu par mīkstajiem augļiem”;

b) panta 1. punkta ievadfrāzi aizstāj ar šādu:

“1. Lauksaimnieki, kuri piesakās uz atbalstu cukurbiešu un cukurniedru audzētājiem, kā paredzēts Regulas (EK) Nr. 73/2009 IV sadaļas 1. nodaļas 7. iedaļā, lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksījumam par cukuru, kā paredzēts minētās regulas 126. pantā, lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksījumam par augļiem un dārzeņiem, kā paredzēts minētās regulas 127. pantā, vai lauksaimnieki, kas piesakās atsevišķajam maksījumam par mīkstajiem augļiem, kā paredzēts minētās regulas 129. pantā, iesniedz atbalsta pieteikumus, kuros iekļauta visa vajadzīgā informācija, lai tiesības uz atbalstu tiktu apliecinātas, un jo īpaši šādi dati:”;

6) svīturo 28. panta 1. punkta f) apakšpunktu;

7) iekļauj šādu jaunu 31.a pantu:

“31.a pants

Kombinētās pārbaudes uz vietas

1. Atkāpjoties no 31. panta, kā arī saskaņā ar nosacījumiem, kas paredzēti šajā pantā, dalībvalstis attiecībā uz vienoto maksājumu shēmu un vienoto platību maksājumu shēmu, kas minētas Regulas (EK) Nr. 73/2009 III sadaļā un V sadaļas 2. nodaļā, var izlemt aizstāt kontrolparauga pārbaudes, kas jānosaka, pamatojoties uz šīs regulas 31. panta 1. punkta pirmajā daļā minēto riska analīzi, ar pārbaudēm, kas pamatojas uz 6. pantā minētās lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšanā izmantotajām ortofotogrāfijām.

Pirmajā daļā minēto lēmumu var pieņemt valsts vai reģionālajā līmenī. Reģionā ietilpst viss apgabals, uz kuru attiecas viena vai vairākas lauksaimniecības zemes gabalu autonomas identifikācijas sistēmas.

Dalībvalstis sistemātiski atjaunina lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu un ilgākais trīs gadu ilgā laika periodā pārbauda visus lauksaimniekus apgabalā, uz kuru tā attiecas, gada laikā aptverot vismaz 25 % hektāru, kuri reģistrēti lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā un par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu. Tomēr dalībvalsts, kurā ir mazāk nekā 150 000 hektāru, kuri reģistrēti lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmā un par kuriem ir tiesības saņemt atbalstu, var atkāpties no prasības par ikgadējo minimālo aptvērumu.

Pirms šā panta piemērošanas dalībvalstīm trīs iepriekšējo gadu laikā jāveic visaptveroša attiecīgo lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas atjaunināšana.

Atjaunināšanai izmantotās ortofotogrāfijas nedrīkst būt vecākas par 15 mēnešiem dienā, kad tās izmanto, lai atjauninātu pirmajā daļā minēto lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmu.

2. Lauksaimniecības zemes gabalu identifikācijas sistēmas kvalitātei, ko divu gadu laikā pirms šā panta piemērošanas novērtē atbilstoši 6. panta 2. punktam, ir jābūt pietiekami labai, lai efektīvi verificētu nosacījumus, saskaņā ar kuriem tiek piešķirti atbalsti.

3. Divu gadu laikā pirms šā panta piemērošanas kļūdu īpatsvars, kas konstatēts izlases veidā paņemtā un uz vietas pārbaudītā paraugā, nedrīkst pārsniegt 2 %. Turklāt, uzsākot šā panta piemērošanu, kļūdu īpatsvars divus gadus pēc kārtas nedrīkst pārsniegt 2 %.

Kļūdu īpatsvaru apstiprina dalībvalsts saskaņā ar metodoloģiju, kas izstrādāta Eiropas Savienības līmenī.

4. Uz pārbaudēm, kas veiktas saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu, attiecas 35. panta 1. punkts”;

8) ar šādu teikumu aizstāj 33. panta pirmās daļas pirmo teikumu:

“Pārbaudes uz vietas attiecas uz visiem lauksaimniecības zemes gabaliem, par kuriem pieprasa atbalstu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 I pielikumā uzskaitītajām atbalsta shēmām.”;

9) regulas 37. pantu svīturo;

10) regulas 41. pantu aizstāj ar šādu:

“41. pants

Grafiks pārbaudēm uz vietas

1. Vismaz 60 % uz vietas veikto pārbaudžu obligātās kontroles intensitātes, kā paredzēts 30. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā, veic visā turēšanas periodā saistībā ar attiecīgo atbalsta shēmu. Atlikušo uz vietas veicamo pārbaudžu procentuālo daļu sadala gada garumā.

Ja turēšanas periods sākas pirms prasības iesniegšanas vai ja to nevar iepriekš noteikt, tad 30. panta 2. punkta b) apakšpunkta otrajā daļā paredzētās pārbaudes uz vietas tomēr sadala gada garumā.

2. Vismaz 50 % uz vietas veicamo pārbaudžu obligātās intensitātes, kas paredzēta 30. panta 2. punkta c) apakšpunktā, sadala visā turēšanas perioda garumā. Tomēr uz vietas veicamo pārbaudžu minimumu pilnībā īsteno un sadala visā turēšanas perioda garumā tajās dalībvalstīs, kurās pilnībā vēl neīsteno un nepiemēro sistēmu, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 21/2004 un attiecas uz aītam un kazām, jo īpaši saistībā ar dzīvnieku identifikāciju un pareizu ierakstu izdarīšanu uzskaites dokumentos.”;

11) šādi groza 42. pantu:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Pārbaudes uz vietas verificē, ka visi atbilstības kritēriji ir izpildīti, un aptver visu ganāmpulku, par kuru iesniegti pieteikumi atbalsta saņemšanai, tostarp

dzīvniekus, kas aizstāti turēšanas periodā saskaņā ar 64. pantu un kas joprojām atrodas saimniecībā saskaņā ar pārbaudāmajām atbalsta shēmām. Ja tiek pārbaudītas atbalsta shēmas attiecībā uz liellopiem un ja dalībvalsts izmanto 16. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tad jāpārbauda arī potenciāli atbilstīgie liellopi.

Pārbaudes uz vietas jo īpaši iekļauj pārbaudi par to, vai to dzīvnieku skaits saimniecībā, par kuriem ir iesniegti atbalsta pieteikumi, un attiecīgajā gadījumā to liellopu skaits, par kuriem būtu tiesības pieprasīt atbalstu, atbilst reģistros ierakstītajam dzīvnieku skaitam un vai attiecībā uz liellopiem tas atbilst dzīvnieku skaitam, kas paziņots elektroniskajai liellopu datubāzei.”;

b) panta 2. punktu groza šādi:

a) svīturo c) apakšpunktu;

b) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“d) to, vai visi liellopi ir identificēti ar krotālijām, vai attiecīgā gadījumā tiem ir dzīvnieku pase, vai tie ir reģistrēti reģistrā un vai par tiem ir pienācīgi paziņots elektroniskajai liellopu datubāzei.

Pārbaudes, kas minētas d) punktā, var veikt uz izlases pamata.”;

12) regulas 43. un 44. pantu svīturo;

13) regulas 45. panta 2. un 3. punktu svīturo;

14) šādi groza 57. pantu:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

“1. Ja attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgajām atbalsta shēmām tiek konstatēts, ka noteiktās kultūraugu grupas platība ir lielāka nekā atbalsta pieteikumā deklarētā platība, tad atbalsta aprēķināšanai izmanto deklarēto platību.”;

b) panta 3. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“3. Neskarot samazinājumus un atbalsta nepiešķiršanu saskaņā ar 58. un 60. pantu, attiecībā uz atbalsta pieteikumiem saskaņā ar platībatkarīgā atbalsta shēmām, ja vienotajā pieteikumā deklarētā platība ir lielāka nekā platība, kas noteikta šai kultūraugu grupai, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot šai kultūraugu grupai noteikto platību.”;

15) regulas 58. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“Ja attiecībā uz kādu kultūraugu grupu platība, kas deklarēta jebkādu ar platībām saistītu atbalsta shēmu piemērošanai, pārsniedz platību, kas apstiprināta saskaņā ar 57. pantu, tad atbalstu aprēķina, par pamatu ņemot apstiprināto platību, kas samazināta par atrastās starpības divkārtu apjomu, ja minētā starpība ir vairāk nekā 3 % vai divi hektāri, bet ne vairāk kā 20 % apstiprinātās platības.”;

- 16) regulas 59. un 61. pantu svītro;
- 17) šādi groza 63. pantu:
- a) iekļauj jaunu 3.a punktu:
- “3a. Ja lauksaimnieks atbilstoši 16. panta 1. punkta otrajā daļā minētajai prasībai nav informējis kompetentās valsts iestādes, ka turēšanas perioda laikā dzīvnieki ir pārvietoti citviet, tad attiecīgos dzīvniekus uzskata par apstiprinātiem, ja uz vietas veiktā pārbaudē tiek nekavējoties konstatēta dzīvnieku atrašanās vieta šajā saimniecībā.”;
- b) panta 4. punktā iekļauj šādu aa) apakšpunktu:
- “aa). Ja ir pazaudētas abas kāda saimniecības liellopa krotālijas, dzīvnieku uzskata par apstiprinātu ar nosacījumu, ka to iespējams identificēt pēc reģistra, dzīvnieka pase, datubāzes vai citiem līdzekļiem, kas noteikti Regulā (EK) Nr. 1760/2000, un ar nosacījumu, ka turētājs var pierādīt, ka ir sācis rīkoties, lai labotu situāciju, pirms ziņots par pārbaudi uz vietas.”;
- c) pievieno šādu 5. punktu:
- “5. Ja pazaudēta viena kādas aitas vai kazas krotālija, dzīvnieku uzskata par apstiprinātu ar nosacījumu, ka to joprojām iespējams identificēt pēc pirmajiem identifikācijas līdzekļiem saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 21/2004 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu, un ar nosacījumu, ka ir izpildītas visas pārējās aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmas prasības.”;
- 18) regulas 64. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:
- “Tomēr dalībvalsts var paredzēt, ka datorizētajai datubāzei iesniegtie paziņojumi par liellopiem vai liellopu, kas aizvesti vai kas aizvests no saimniecības, un par citu dzīvnieku, kas nogādāts saimniecībā panta pirmajā daļā paredzētajā termiņā, var aizstāt informāciju, kas saskaņā ar panta pirmo daļu jāsniegt kompetentām iestādēm. Ja dalībvalsts neizmanto 16. panta 3. punktā paredzēto iespēju, tai jebkādā veidā jānodrošina, ka nepastāv ne mazākās šaubas par to, uz kādiem dzīvniekiem attiecas lauksaimnieka pieteikums.”;
- 19) regulas 65. panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:
- “Ja piemēro 16. panta 3. punkta otro daļu, tad potenciāli atbilstīgus dzīvniekus, attiecībā uz kuriem konstatē, ka tie nav pareizi identificēti vai reģistrēti liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā, uzskata par dzīvniekiem, attiecībā uz kuriem konstatēti pārkāpumi.”;
- 20) regulas 66. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:
- “1. Ja attiecībā uz pieteikumiem par atbalsta piešķiršanu, kas iesniegti atbilstīgi atbalsta shēmai par aītām/kazām, konstatē starpību starp deklarēto dzīvnieku skaitu un saskaņā ar 63. panta 3., 3.a un 5. punktu apstiprināto skaitu, tad pirmajam dzīvniekam, attiecībā uz kuru konstatē pārkāpumus, *mutatis mutandis* piemēro 65. panta 2., 3. un 4. punktu.”;
- 21) regulas 68. pantu svītro;
- 22) regulas 78. panta 2. punkta pirmās daļas d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:
- “d) attiecībā uz tām atbalsta shēmām, kurām budžeta maksimālā robeža ir noteikta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 73/2009 51. panta 2. punktu, 69. panta 3. punktu, 123. panta 1. punktu un 128. panta 2. punktu vai kuras tiek piemērotas saskaņā ar minētās regulas 126. panta 2. punktu, 127. panta 2. punktu un 129. panta 2. punktu, dalībvalsts pierēķina tās summas, kuras rodas no šā punkta a), b) un c) apakšpunkta piemērošanas.”

3. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro atbalsta pieteikumiem, kuri attiecas uz tirdzniecības gadiem vai piemaksu laikposmiem no 2012. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2011. gada 21. decembrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētājs
José Manuel BARROSO